

Samtlige Lovforslagets Paragraffer og de dertil stillede Ændringsforslag jattes til Forhandling under et.

Ordføreren (N. Pedersen): Om Grundtanken i det Lovforslag, som Udvalget har haft til Behandling, nemlig at der tildeles Landarbejderne Jordlodder, har der i Udvalget været fuldstændig Enighed. Vi have fra alle Sider erkendt, at det, som laa til Grund for Lovforslaget, netop var, hvad Samfundet trængte til, en Forbedring af Arbejdnernes Naar, og at det udførte det paa den bedste og sikreste Maade, som det overhovedet kunde lade sig gøre paa, ved at give Arbejderne Jord. Der er ogsaa inden for Udvalget opnaaet saa nogenlunde Enighed om de forfælsige Sager. Som de Herrer, der have læst Betænkningen og Ændringsforslagene, ville have set, ere vi paa alle væsentlige Punkter blevne omtrent enige. Det eneste Hovedpunkt, hvor denne Enighed noget er bristet, er med Hensyn til Jordloddernes Størrelse. Jeg skal derfor ogsaa omtale dette noget nærmere, idet jeg ogsaa skal gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, et af de ærede Mindretal, der har stillet et andet Forslag, har gjort om det i Betænkningen. Der har jo fra alle Sider — og jeg er vis paa, det gælder Mindretallet lige saa godt som Flertallet — været Enighed om, at det, der i denne Sag var Hovedsagen, var, at vi virkelig kunde faa en Lov gennemført. Alle vore Bestræbelser have været rettede mod at komme til et saadant Resultat, som man virkelig kunde have Udsigt til og haab om at gennemføre. Derfor har der ogsaa — det tror jeg at turde sige — fra alle Sider i Udvalget, ogsaa fra Mindretallets Side, fra de forfælsige politiske Partiers Side, været vist en overordentlig Smøbekommen. Man har fra alle Sider haft den Følelse, at hvis denne Sag ikke blev gennemført, vilde det være til overordentlig Stæde, efter at Sagen i det hele taget er rejst i det Omfang, som sket er, og efter at der er gjort saa store Forberedelser, og nu da Landarbejderne netop vente, at de mangeaarige Forhandlinger skulle føre til et Resultat. Jeg er vis paa, at dette gælder for hele Udvalget, og at alle i høj Grad vilde beklage, om vi ikke skulle opnaa et Resultat, der i nogen Maade kunde svare til de Forventninger, man fra Arbejdernes Side har stillet og med god Grund funnet stille. Bekræftelse paa, at vi alle sammen have næret disse Tanker, tror jeg ogsaa for Mindretallets Vedkommende at have fundet i Betænkningen, thi der skrives det, at skønt det ikke mener at kunne

bifalde det af Flertallet tiltraadte Grundlag, har det dog ikke selv stillet noget andet Forslag for ikke at lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen. Jeg mener, at Mindretallet her tydelig og klart erkender, at det Grundlag, Flertallet bygger paa, er i hvert Tilfælde en Forbedring, noget, man ikke skal lægge Hindringer i Vejen for, da det dog gælder om at faa noget gennemført. Derfor har det ikke stillet Forslag paa det Grundlag, det ellers anser for det bedste. Det siger nemlig, at det ikke tror, man kan naa det Maal paa billige Vilkaar at stæffe Jord til Landarbejderne paa det af Regeringen foreslaede og af Flertallet tiltraadte Grundlag: Selveje. Der er ganske vist en Modsigelse i, at det ikke tror, man kan naa Maallet paa dette Grundlag, og dog ikke paa et eneste Punkt hørken i Udvalget eller ved de Ændringsforslag, der ere fremsatte, fremkommer med noget som helst Forslag om at bygge paa et andet Grundlag. Jeg kan heller ikke se, at dette Mindretal er berettiget til at sige: det af Regeringen foreslaede og af Flertallet tiltraadte Grundlag. Jeg ved ikke af, at Flertallet i nogen Maade har tiltraadt dette Grundlag mere end Mindretallet. Jeg tror heller ikke, de kunne bedise, at vi have tiltraadt dette Grundlag, vi have alle sammen bygget paa Regeringens Forslags Grundlag, nemlig Selveje, fordi vi alle vare enige om, haade Mindretallet og Flertallet, at det var det eneste mulige Grundlag at arbejde paa i Øjeblikket. Mindretallet skriver ogsaa i sin Betænkning, at det føler sig forvisset om, at en saa ringe Forhøjelse af Arealets Størrelse som den af Flertallet foreslaede ikke vil have nogen praktisk Betydning, naar det Beløb, der i Lovforslagets § 7 er sat som den højeste Sum, ikke samtidig forhøjes. Jeg skal dog her gøre opmærksom paa, at jeg tror, at Mindretallet i saa Henseende tager noget fejl. Mindretallet i Landbokommissionen har anslaaet de Jordlodder, der i det hele taget anskaffes efter Landbokommissionens Flertals Forslag, til gennemsnitlig 3,500 Kr., og Landbokommissionen erkender ogsaa, at det kun er i de færreste Aander, at de af dem foreslaede Jordlodder ville naa op til 4,000 Kr. Stykket. Derfor har Landbokommissionen heller ikke i det Forslag, den har fremsat, foreslaet et saa stort aarligt Bidrag, som vilde udtræves, hvis disse Lodder virkelig kostede 4,000 Kr. Stykket. Jeg tror derfor, at Flertallet, uden at forhøje dette Beløb af 4,000 Kr., ved kun at forhøje Jordloddernes Størrelse virkelig vil hæve disse, saa at Middeltørrelsen for disse forfælsige Jordbrug vil blive højere end efter Landbokommissionens Flertals Forslag.